

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienie z podatku od wartości dodanej (VAT) nie ma zastosowania do świadczeń wykonywanych przez podatnika, które obejmują dostawę produktu ubezpieczeniowego na rzecz zakładu ubezpieczeń, a tytułem pomocniczym wykonywanie czynności pośrednictwa w odniesieniu do tego produktu na rachunek tego zakładu, a także zarządzanie zawartymi umowami ubezpieczenia, w przypadku gdyby sąd odsyłający uznał te świadczenia za jedno świadczenie w kontekście VAT.

(¹) Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 11 lutego 2021 r. – NSV, NM / BT

(Sprawa C-87/21)

(2021/C 206/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: NSV, NM

Druga strona postępowania: BT

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2, art. 5 [i] art. 4 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG (¹) należy interpretować w ten sposób, że nie jest wyłączony spod kontroli warunek dotyczący ryzyka kursowego, transponujący do umowy o charakterze odpłatnym, opartej na stosunku sił, zasadę wyrażoną w normie względnie obowiązującej, mającą zastosowanie do umowy o charakterze nieodpłatnym, która to norma ma na celu zapewnienie stronom umowy równych warunków i która nie była przedmiotem oceny ustawodawcy mającej na celu ustanowienie rozsądnej równowagi między interesami przedsiębiorcy a interesami konsumenta, w przypadku gdy transpozycji tej dokonał przedsiębiorca, nie udzielając konsumentowi na etapie poprzedzającym zawarcie umowy informacji, doradztwa i ostrzeżeń dotyczących szczególnych cech produktu bankowego w odniesieniu do waluty kredytu, tak aby konsument mógł zrozumieć konsekwencje ekonomiczne podjętego zobowiązania?
- 2) Czy dyrektywę 93/13/EWG należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie spod kontroli nie jest uzasadnione, jeżeli istnieją dowody wskazujące na to, że przedsiębiorca wprowadził ów warunek w złej wierze, wiedząc, iż zastosowanie zasady wyrażonej w normie względnie obowiązującej może doprowadzić do znaczącej nierównowagi praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 3 marca 2021 r. – BE / Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Sprawa C-132/21)

(2021/C 206/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BE

Druga strona postępowania: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság.

Interwenient: Budapesti Elektromos Művek Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 77 ust. 1 i art. 79 ust. 1 [rozporządzenia 2016/679] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że administracyjny środek ochrony prawnej określony w art. 77 stanowi instrument wykonywania praw publicznych, natomiast środek ochrony prawnej przed sądem określony w art. 79 stanowi instrument wykonywania praw prywatnych? Czy wynika z tego, w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, że organ nadzorczy właściwy do rozpoznawania administracyjnych środków ochrony prawnej ma pierwszeństwo w ustaleniu istnienia naruszenia?
- 2) Czy w przypadku gdy osoba, której dane dotyczą, i której zdaniem przetwarzanie dotyczących jej danych osobowych naruszyło rozporządzenie 2016/679, korzysta jednocześnie z prawa do wniesienia skargi zgodnie z art. 77 ust. 1 tego rozporządzenia i z prawa do środka ochrony prawnej przed sądem zgodnie z art. 79 ust. 1 tego samego rozporządzenia, należy uznać, że z wykładni zgodnej z art. 47 karty praw podstawowych wynika, że:
  - a) organ nadzorczy i sąd są zobowiązani do niezależnego zbadania istnienia naruszenia, a w konsekwencji mogą nawet dojść do rozbieżnych ustaleń, czy też
  - b) decyzji organu nadzorczego przysługuje pierwszeństwo w zakresie ustalenia popełnienia naruszenia ze względu na uprawnienia, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 i uprawnienia wynikające z art. 58 ust. 2 lit. b) i d) tego rozporządzenia?
- 3) Czy niezależność organu nadzoru zapewnianą przez art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 należy rozumieć w ten sposób, że organ ten, rozpatrując i rozstrzygając skargę określoną w art. 77, jest niezwiązany tym, co sąd właściwy na podstawie art. 79 stwierdzi w prawomocnym wyroku tak, że może nawet podjąć odmienną decyzję odnośnie do tego samego domniemanego naruszenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon (Grecja)
w dniu 3 marca 2021 r. – VP, CX, RG, TR i in. / Elliniko Dimosio**

(Sprawa C-133/21)

(2021/C 206/18)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Efeteio Athinon (sąd apelacyjny w Atenach, Grecja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: VP, CX, RG, TR i in.

Strona przeciwna: Elliniko Dimosio